

“Helamán Ơi, Hãy Cầu Nguyện Đi”



Bài của Dayle Searle
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Đó là ngày đầu tiên đi học của Helamán. Cậu bé mặc chiếc áo yêu thích của mình, và mang theo một cây bút chì mới. Giáo viên mới xếp em ngồi cùng bàn với các bạn Sylvester, Jorge và Miguel. Đó là một ngày tuyệt vời.

“Các con hãy dọn sách vở nào,” Señora Martínez nói. “Đã đến giờ ăn trưa rồi.”

Gia đình của Helamán luôn cầu nguyện cùng nhau trước bữa ăn. Cậu bé giơ tay lên. “Señora Martínez ơ, chúng ta có cầu nguyện trước khi ăn không ạ?”

Señora Martínez mỉm cười với Helamán. “Con có thể cầu nguyện cho thức ăn của mình nếu con

muốn.”

Helamán và các bạn bày bữa trưa của mình ra.

“Cầu nguyện là gì vậy?” Sylvester hỏi.

“Đó là khi mình thưa chuyện với Cha Thiên Thượng,” Helamán trả lời. “Đó là cách mà chúng ta cảm ơn Ngài cho thức ăn của mình.”

“Cậu có thể dâng một lời cầu nguyện cho tất cả chúng ta không?” Miguel hỏi.

Helamán khoanh tay lại. Ba người bạn của em ấy cũng khoanh tay theo. Helamán nhắm mắt và cúi đầu xuống. Các bạn của em cũng làm theo như vậy.

Sau đó Helamán dâng lên một lời cầu nguyện,



giống như gia đình em hay làm. Cậu bé cảm ơn Cha Thiên Thượng cho những ngày tốt lành và cho bữa trưa của họ. Em đã cầu xin một phước lành cho thức ăn của mình và các bạn. Em ấy kết thúc trong danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô và nói, “A Men.”

Sylvester, Jorge và Miguel nhìn lên.

“Các cậu cũng có thể nói A Men,” Helamán nói.

Các bạn của cậu bé cười toe toét và nói, “A Men.”

Ngày hôm sau vào giờ ăn trưa, Sylvester nói, “Helamán ơ, hãy cầu nguyện đi.”

“Đúng rồi, hãy cầu nguyện đi, Helamán,”

Miguel nói. Jorge gật đầu.

Thế là Helamán đã cầu nguyện một lần nữa. Lần này cậu bé nói rằng mình rất biết ơn vì mẹ đã làm cho một chiếc bánh mì kẹp thịt nguội và pho mát, món ăn yêu thích của em ấy. Helamán cầu xin Cha Thiên Thượng giúp họ học tốt trong lớp ngày hôm đó.

Mỗi ngày vào giờ ăn trưa, các bạn của Helamán lại nói: “Helamán ơ, hãy cầu nguyện đi.” Và mỗi ngày, Helamán đều dâng lên một lời cầu nguyện. Cậu bé cầu nguyện với các bạn của mình mỗi ngày trong suốt một tuần.

Vào bữa trưa thứ Hai tuần sau, Miguel nói, “Hôm nay tớ sẽ cầu nguyện nha.”

Helamán rất ngạc nhiên. Cậu bé khoanh tay lại, nhắm mắt, cúi đầu xuống và lắng nghe Miguel cầu nguyện.

Miguel bắt đầu bằng cách nói: “Kính Thưa Cha Thiên Thượng.” Cậu bé cảm ơn Ngài về thức ăn và cầu xin Ngài ban phước cho bữa ăn này. Em ấy kết thúc trong danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô và nói, “A Men.”

“A Men!” Helamán và Jorge đồng thanh.

“A Men” Sylvester nói. “Tớ không biết cậu có thể cầu nguyện luôn đó.”

Miguel nói: “Tớ đã học được bằng cách lắng nghe Helamán.” “Tớ đã hỏi bố mẹ rằng liệu tớ có thể cầu nguyện trong bữa ăn gia đình ở nhà không. Bố mẹ đồng ý, vậy nên tớ cầu nguyện giống Helamán.”

“Ồi hay quá,” Sylvester nói. “Tớ nghĩ là mình cũng sẽ xin bố mẹ để được cầu nguyện trong bữa ăn gia đình.”

“Tớ cũng vậy!” Jorge nói.

Helamán mỉm cười. Cậu bé rất vui vì đã có thể giúp các bạn của mình học cách nói chuyện với Cha Thiên Thượng. Em ấy biết Cha Thiên Thượng yêu thương em, và Cha Thiên Thượng cũng yêu thương các bạn của em. ●

Câu chuyện này diễn ra ở Mexico.

